

תת"ע 8516/10/13 - מדינת ישראל נגד יאסין חסן יאסין חסן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13-10-8516 מדינת ישראל נ' יאסין חסן
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
יאסין חסן יאסין חסן
הנאשמים

הכרעת דין

הריני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

1. העבירות המียวחשות לנואשם:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו על הנאשם עבירה בנגד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, על כך שנаг ברכב והשתמש בטלפון הנייד שלא באמצעות מיקרופון.

2. נסיבות המקירה כמתואר בהודעת תשלום קנס (להלן: "הדו"ח"):

השוטר פאדי שי שערק את הדו"ח מצין כי תוך כדי נהיגה בנזידת סיור משטרתי גבואה, הבחן ב הנאשם נהג ברכבו ואוחז במכשיר הטלפון הנייד בידו اليمنית צמוד לבטנו ומקיש על הלחצנים.

עוד צוין, כי הנזידת חלהפה מצדיו הימני של רכבו של הנאשם, החלונות שקופהים ונשמר קשר עין רציף עד העצירה.
תגובהו הנאשם למiosis לו כפי שהופיעה בדו"ח: "**אני לא שוחחת!**".

3. העדים שהיעדו בפני:

מטעם התביעה העיד מר פאדי שי, השוטר שערק את הדו"ח.

השוטר העיד בפני וחזר על האמור בדו"ח והדגיש כי ראה את הנאשם אוחז במכשיר הנייד שלו ולוחץ על הכפתורים.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם העיד כי היה בדרכו חזרה מהעובדת. הנאשם מודה כי נסעה לידיו ניידת משטרת ובעבר כ-50 מטר השוטר סימן לו עם האצבע לגשת אליו. הנאשם ירד מהאוטו וניגש אל השוטר שביקש ממנו תעודת זהוי ורישונות. השוטר שאל אותו מדוע הוא נוהג ללא טסט והנאשם השיב כי יש לו טסט ל-10 ימים. בהמשך שאל השוטר את הנאשם מדוע הוא מדבר בטלפון והנאשם הכחיש. השוטר ביקש מהנאשם להביא את מכשיר הטלפון הנייד שלו והנאשם טען כי חזר לרכבו וחיפש את המכשיר במושב הנוסף. למשל מצא אותו חיפש ומצא בכיסו השמאלי. על כן השיב השוטר "הנה יש לך טלפון".
לטענת הנאשם הוא לא ידע שהטלפון נמצא שם.

לטענת הנאשם השוטר נהג מאחורי ולא במקביל אליו כפי שטען השוטר.

4. ב"כ המאשימה סיכמה וטענה כי יש להעדיף את גרסתו של השוטר שהעיד באופן מסודר, עקבי ותייר בምורש את שראה כאשר הנאשם חלף על פניו. לטענתה הנאשם יכול היה לשאול את עד התביעה שאלות נוספתות המבהירות את נסיבות העבירה אך נמנע לכך ואף טען כי אינו זוכר פרטים מסוימים. לטענתה הנאשם עצמו מעיד כי לא צפה בשוטר מזהה את ביצוע העבירה ולכן יש להעדיף את עדותו של השוטר.

הנאשם מצדדיו ביקש לזכותו בטענה כי לא עשה שימוש בטלפון הנייד.

5. דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים, שקלתי את דבריהם, התרשםתי מהופעתם בביהם"ש, מצאתי שנותר בלבו ספק אם הנאשם עבר את העבירה שיותה לו בכתב האישום.

בעימות בין שני הגרסאות בפניי לא מצאתי להעדיף גרסה על פני רעوتה, מצב המעוור ספק בלבו באפשרות ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם.

עד התביעה העיד בזורה וכך עשה גם הנאשם. הנאשם העיד כי מאחר והוא שמאלן לא יתכן כי אח兹 בטלפון בידו הימנית וכי הטלפון היה בכיסו השמאלי.

זאת ועוד, הנאשם ציין כי היה מודע לקיומה של ניידת משטרת בדרך.

יחד עם עד התביעה, נכח באירוע שוטר נוסף אשר לא ערך מזכר ומסמן כלשהו, כמו כן, פרטיו של אותו עד תביעה חסרים כך שלא ניתן לזמןו בבית המשפט. הכלל הוא כי אי הבאת עד רלוונטי פועל לרעת הצד שנמנע מלhibאו.

לפיכך, במצב הדברים זה התעורר בלבו ספק, ספק שהנאשם זכאי ליהנות ממנו ואני מזכה אותו מחמת הספק.

המציאות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדים.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ה, 27 ינואר 2015, בהעדר הצדדים